

tyde saadanne almindelige Sætninger ikke Noget. Det er saa overmaade let, og der er Mange, som af Naturen have faaet store Gaver i den Henseende, med en overordentlig Dygtighed at tale i ganske almindelige Sætninger; men man maa vogte sig for, naar saadanne almindelige Sætninger skulle anvendes paa enkelte Tilfælde, at man da ikke gaaer Andre for nær, der ikke ere istand til ligesaa smukt at udtale sig i saadanne almindelige Sætninger, men som derimod ere nødte til at see paa den enkelte Sag i og for sig, og som maaskee fremfor Alle ønske, at der kommer Hæder over Fædrelandet.

Winther: Det er en uhyggelig Stilling, man sættes i ved disse varme Udtalelser fra Andres Side, hvor de stille sig op, som om de ene havde den rette Sands for, hvorledes hæderlige Embedsmænd skulle belønnes, og hvorved de kaste en Skygge paa os Andre, som om vi ikke havde den samme Tanke, Interesse og Omsorg for at værne om vort Fædrelands Hæder. Det gjør mig ondt at høre saa mange veltalende Ord udslede paa disse 400 Rd., i Særdeleshed da denne Mand hører til de meest begunstigede Embedsmænd efter Stillingen, som findes her i Landet; han er fra først af bleven baaret paa Hænderne, fordi han hørte til en meget anseet Familie og fordi han blev anseet for en dygtig Mand. (Hvssén.) Ja, det kan ikke hjælpe Noget, jeg tillader mig at tale Sandhed, jeg er virkelig for vant til at høre denne Hvissen, til at den skulde afholde mig derfra. Der er ikke sagt Noget til denne Mand's Forkleinselse, fordi der er bemærket, at han er af en anseet Familie; thi dette er ingen Skam, og jeg har tilføiet, at han er en dygtig Mand, og naar disse to Ting komme sammen, er man paa den grønne Green her i Danmark. Jeg skal bemærke, at det, hvorfor vi ikke skulle gaae ind paa dette Forslag, det ligger tildeels i Mandens Stilling; vi maae vel erindre, at vi staae i Begreb med til den Stiftelse, han nu bestyrer, at søie endnu en Stiftelse. Dersom han, som jeg troer, ogsaa skal have Overopsynet over denne Stiftelse, er det da ikke en Selvsølge, at han maa have en Forøgelse i sin Løn? Jo, det er naturligt;

men jeg troer derfor, at det vilde være i urette Tid at give dette Tillæg nu, just paa et Tidspunkt, da man'er i Begreb med at udvide den Anstalt, hvorved han er ansat; og at man derfor bør afvente det Tidspunkt, da han maa faae en forøget Løn med en Forøgelse i Arbeide. Jeg skal altsaa ikke i mindste Maade tvivle om denne Mand's Dygtighed, som jeg har hørt berømme af saa Mange, men skal stemme imod dette Tillæg med den Overbeviisning, at det er i urette Tid at give det nu, og at det især rigt vilde være en Feil at give det, fordi vi derved vilde komme til at sætte mange andre Mænd, der kunne være ligesaa fortjenstfulde, men langt mindre begunstigede end denne Mand, i en slettere Stilling end han, og det var en Uretfærdighed fra vor Side. Jeg har selv havt Leilighed til, under Rønningseovens Behandling her i Thinget, at henlede Opmærksomheden paa, at der fandtes visse overmaade dygtige Mænd, som staae i en meget daarlig Stilling med Hensyn til Rønning, og for hvilke der maatte gøres Noget, hvis man ikke fik Rønningssagen ordnet i det Hele; men dem er der ikke taget Hensyn til, der er f. Ex. en Mand i en Stilling omtrent som Professorerne ved Universitetet, som har tjent i 16 Aar og kun har 900 Rd. Gage aarlig, det er en Mand, som er ligesaa berømt i Udlandet som denne Mand. Naar man nu kan lade ham og flere blive staaende saadan, saa spørger jeg, om det da kan være en saa stor Uret imod denne Mand at lade ham blive staaende et Aar endnu i den Stilling, han er i, hvor han har en rigelig Løn og navnlig rigelig derved, at han har ikke ubetydelige Tillæg af Naturalydelse, saasom fri Bolig og frit Brænde. Jeg skal altsaa indstændig tilraade, at vi i Retsfærdighedens Navn ligeoverfor de øvrige Embedsmænd, som ikke ere af de Begunstigede, ikke gaae hen og give Tillæg paa Slump, som her er Tilfældet.

Schytte: Skjøndt jeg vel bemærkede, at den ærede sidste Taler dog ikke dristede sig til at nægte den her omtalte forføjede Løge Dygtighed, saa udtalte han dog i Forbindelse deraf, at han var baaret paa Hænderne, og at han var kommet frem, fordi han hørte til en